

aynalar çarşısında bir gün

15.04.19

bilmezmişim aslında
sana dair ne varsa şu gökyüzünün alacasında
duruyorken karşımda yaşamak insanda tuhaf şeyler uyandırırçasına
tuvale fırlatılmış bir resim gibi ustasından
nicolas de steal vardı mesela keşke tanıştırsaydım seni
honfleur sahilinde yıl bin dokuz yüz elli iki

bilmemişim ben aslında

ki ne çok da benzediğimizi kuşlara ayrık vakti o göç yolunda
zoraki düşüyorken kanatlarıyla şimdi her şey
hüznü insanı olduğu yere atıyorken tam da

görmezmişim aslında
gerçeğe dair ne varsa şurada bırakarak kendisini uluorta
bir haziran sabahıydı gene meydan yerinde taksim'in
binbir çeşit insanların arasından yürüyorken suratlarına baka baka
ve benim içimde uçmaya dair türlü sebepler dolaşıyorken

görmemişim ben aslında

karıncaların da ağustos böcekleriyle türküler söyleyebileceğini
o heybetli ağacın altında sabahtan akşama gülüşüyorken çocuklar
aynı gemide olmanın havasıyla dalgalanıyorken beyaz bayraklar
burnumun ucundaymış meğerse el ele doğrular ve yanlıklar

direnmezmişim aslında
adını bilmediğim çiçekleri koklayacakken sonra dikenli ve dikensiz
her bir tarafı eksik ve acı kalmış şu yeryüzünü soluyorken bir daha
ve biliyor musun ilk orada tanıdım bir transla arkadaş olmanın ne demek olduğunu
- fazladan bir çadırını vermişlerdi bana üşümeyeyim diye o gece -

direnmemişim ben aslında

böyle nasıl da mutluyken saçılan tözleriyle öfkesi köleliğin
ki bunca zamandır umarsızca biçilen fidanlarına rağmen insanlığa
umutsuzca yitirilen hayallerine rağmen taşın - toprağın
ve havanın üstüne sinen onca çürümüşlüğe rağmen inatla

delirmezmişim aslında

görüyorsun ki imkansızlığın da saflığındadır yine epeydir intiharlarda düşüş olanlar
masanın üstüne bir çift söz bırakıp da gidenlerden bahsediyorum sana
karadeliğe en yakın yerinden çekiyordur fotoğrafını boşluğun
insan beceremiyor ki aklı başında olmayı bu çağda

delirmemişim ben aslında

omuzlarındaki kuzgunları da güvercin diye uçuranlar vardır elbet
ekşi dille de yılanı hani yuvasına doğru eş sayanlardır bunlar
bunlardır işte aklı terk etmeden de delinin tiradına ulaşanlar
bunlardır bunlardır evet böylesine yakınımnda dolaşanlar

şaşırmazmışım aslında

bir bakmışsın gökyüzündeki bulutlar kadar da üryandırlar şimdi bedenler
ve utanılmaması gerekenler yağıyordur adı henüz konmamış mevsimlerden aşağıya
şehvetli ve sarhoş kaldırımlarda çığrılan hoş bir ıslık gibi değiyorken hatıralar
gölgedeki bir meczubun dudaklarından çıkan o tehlikeli ihtirasla konuşurlar
eski bir mezopotamya melodisiyse hani belki

belki de siyah beyaz bir film karesinde karşılaşıyorken sevdalar
doksanlık çınar ya da köşeye pusan kırık bir dal gibi beklemek

şaşırmamışım ben aslında

gözlerindeyse ilkyazın vesikası varken akşamdan kalma
çakmak çakmak bir mutluluk hevesiyle taçlanıyorken bakışlar
gözlerinde görmemişliğin mahrurluğunda bir açlık parıldıyorken
ve istemsizce görmek istiyorken bunu yalnızca
hayattır işte ve isyanıdır yansıyadurduğu şu akıntıda öyle ya

inanmazmışım aslında

ağaçlar da sanki hiç kök salmamış bugün tıpkı hülyalardaki gibi
dallarındaysa fiyonklardır sarkan tüm o renkleriyle simli
havada kadife günlerin umudu mu vardır yoksa
şu güneşin perçemine tutunsak ya gel bir daha

inanmamışım ben aslında

havada birçok zamanın toprak kokusuyla birlikte
çam sakızı çiğnenen adımları mıdır yine yoğrulan

ve aslında bir şeyler daha da vardır bir bilsen
bir bilsen üç'ü de birden yükselen duvarların ardında
yerçekimine inatla süzülürler bizden uzaklaşırçasına
yeşil kırmızı ve sarı üç'ü de yasaklanmış elmalardır insanoğluna
ve yine bir anadolu tabusu mudur ki bu yoksa
uzanıp da alamayız onları bir daha

yaşamamışım aslında
coğrafyanın ki kaderine mahkûm bırakıldığı topraklardan bahsediyorduk oysa
değil mi coğrafyanın ki kederine yordam olduğu topraklardan şüphesiz
ucuz hayatlar ülkesinde ayak direyenlerin yorgunluğunda olanlardan

yaşamamışım ben aslında
müsamaha görememiş hayatların etrafındayken çoğu zaman
çilekeş avuçlardan açılırdı bu memlekette bir defalık yaşamaklar
taşıyadurulan omuzlardan boşalsın diye yüklenen şu haksızlıklar
ki bir kere olsun oh be diyebilmek içindir şu gamdan hayattan
hani bir defaya mahsus bile olsa görebilsin diye o güzelim suratlar

sevmezmişim aslında
elektrik tellerinden sarkıyorken ayakkabılar görsen bir bir
ve üzerindeyse kuşların ve işçilerin yüreğidir salınan biliyorsun
zamanın ironik şakalarında gülüşen çocukların irtifada korkunç oyunlarıdır bunlar
ve kadınların bittabi kadınların
el yazmalı muradlarıdır gizlice içine sıkıştırılan
sözleridir bunlar şimdi nasıl da kırılğan

sevmemişim ben aslında
ama hepsi de o henüz gelmeyen devrime bir fragmandır nihayetinde
biliyorum kiralacak elbet bu dünyanın soğuğu da günün birinde
şaraplar içilecek ve şiirler okunacak bir takım incelikler içinde
güzel ve çirkin demeden sevişecek insanlar sevildikçe
bakıyorsun sana dair ne varsa böylece sanki önümde
bakıyorsun ki hayat olabildiğince güzeldir ki öylece

Uğur AKKAŞ